

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právanej veci žalobcu: **Ing. J. F.**, bytom J. 4, X. K., proti žalovanému: **Obec Vyšné Repaše**, 053 71 Vyšné Repaše, v konaní o vyslovenie neplatnosti rozhodnutia obecného úradu č. 103/93 zo dňa 26. júla 1993, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/269/2013-27 zo 6.februára 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/269/2013-27 zo 6.februára 2014 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Krajský súd v Košiciach (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo 6. februára 2014, č. k. 6S/269/2013-27, postupom podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie **o opravnom prostriedku** zo dňa 15.01.2013, ktorým sa žalobca domáhal vyslovenia neplatnosti rozhodnutia žalovaného č. 103/93 zo dňa 26. 07. 1993, ktorým bolo pridelené súpisné číslo 2 pre rodinný dom P. Č. postavený v roku 1966 v k. ú. V. R.. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uznesenia prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania toho istého rozhodnutia, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/78/2006- 35 zo 7. 06. 2007 už právoplatne rozhodol, čiže v konaní vznikla prekážka

právoplatne rozhodnutej veci, t.j. res iudicata, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom konania.

II.

Uznesenie krajského súdu napadol včas podaným odvolaním žalobca. Ako dôvod uviedol, že postup súdu považuje za nesprávny v tom, že jeho žalobu zo dňa 15. 01. 2013 považoval za opravný prostriedok, a že ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., že ide o rovnaký predmet konania ako v konaní 6S/78/2006 a že konanie je možné zastaviť aj z dôvodu oneskorene podanej žaloby.

Žalobca odvolanie odôvodnil nasledovnými tvrdeniami :

1. Rozhodnutie obecného úradu č.103/93 ako listina bola vyhotovená za účelom zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnej stavbe postavenej v roku 1966 bez stavebného povolenia, na nevysporiadanom pozemku a bez kolaudačného a užívacieho povolenia. V zmysle inštrukcie ÚGaK č. 984410 I/93 /vykonávací predpis/ sa tieto zapisujú do katastra na základe potvrdenia obce o pridelení súp. č. tak, ako je to uvedené na príl. č. 1 k tejto inštrukcii /kópia v prílohe/ s tým, že toto potvrdenie nemá povahu rozhodnutia podľa zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, čo žalobca uviedol aj v žalobe /bod č. 1/. Mal za to, že predmetom žaloby nebolo „rozhodnutie správneho orgánu“ a ani rozhodnutie vydané ním v správnom konaní a tiež ani iné rozhodnutie v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p.. Žalobca poukázal na to, nevidí dôvod vec prejednávať rámci správneho súdnictva.

Predmetom žaloby bola práve tá skutočnosť, že žalovaná nevydala potvrdenie obce v zmysle predpisov a ani nemohla, lebo neboli splnené podmienky pre vydanie takého potvrdenia. Namiesto toho to riešila vydaním rozhodnutia, pre vydanie ktorého tiež neboli splnené zákonom predpísané podmienky a o zrušenie ktorého žalobca žiadal.

2. Čo sa týka prekážky podľa § 104 ods. 1 O.s.p., žalobca tak znovu zopakoval aj s ohľadom na súvislosti so skutočnosťami uvedenými v bode 1, že **sa jedná o iný druh žaloby** a tiež nesprávne bola posúdená právoplatnosť podľa § 159 O.s.p. s ohľadom na odvolanie.

3. Pretože sa podľa žalobcu nejedná o rozhodnutie správneho orgánu, použitie § 250b resp. 250d O.s.p. nie je možné uplatniť.

4. Na základe uvedených skutočností žalobca uviedol, že jeho žalobu nie je možné chápať ako opravný prostriedok a zotrval na požiadavke v zmysle uvedenej žaloby t.j. na vyslovení neplatnosti rozhodnutia obecného úradu Vyšné Repaše č. 103/93 zo dňa 26. 07. 1993.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že toto uznesenie je potrebné zrušiť.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim žalobným návrhom domáhal vyslovenia neplatnosti rozhodnutia žalovaného č. 103/93 zo dňa 26. júla 1993, pričom v rámci žaloby výslovne uviedol, že vo veci nie je možné postupovať podľa ustanovení V. časti O.s.p.

S poukazom na obsah odvolania najvyšší súd skonštatoval, že prvostupňový súd rozhodol predčasne bez jednoznačného vymedzenia predmetu konania a následne tomu zodpovedajúceho procesného postupu.

Na základe uvedených skutočností najvyšší súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. zrušil a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Alena Adamcová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Mgr. Karin Fedorová